

Eugenie Dubová

Teď už si paní Eugenie Dubová zpívá, ale byly časy, kdy jí do zpěvu úplně nebylo. Paní Dubová, rozená Zemanová, se narodila 23. února 1929 v Bučovicích. Její tatínek Robert Zeman vlastnil ve městě obchod s kůží a koženými výrobky, maminka byla v domácnosti, zaměstnávali i posluhovačku. Do života rodiny neblaze zasáhla změna režimu, když se v r. 1948 k moci dostali komunisté.

“No to bylo mizerné, všechno se muselo odevzdat, všechno se zlikvidovalo. Napřed slibovali, že bude do 200 zaměstnanců a malé obchody že budou moct být v provozu, ovšem byla to lež, a nakonec neměli naši vůbec nic. A bratr, ten skončil v kriminále a dostal 18 let.”

Bratr byl propuštěn po deseti letech na amnestii, ale kromě něj strávil ve vězení jeden rok i tatínek paní Dubové. V roce 1968 proběhlo nadějně uvolnění režimu v podobě Pražského jara, které ale netrvalo dlouho. Paní Dubová se s námi podělila i o vzpomínku na osudový den 21. srpna, kdy do Československa vpadla vojska Varšavské smlouvy.

“Já jsem vždycky vstávala hodně brzy ráno a ten den pochopitelně taky a vždycky jsem první zapla rádio a hned hlásili v rozhlase, že přijela nás osvobodit sovětská armáda. A nebyli to jenom teda Sověti, ale byli to všeci možní vojáci.”

Nástup normalizace pro mnoho lidí znamenalo velkou změnu. Ne každý se ale s novým režimem smířil, a někteří, jako paní Dubová, se snažili režimu postavit po svém.

“Děcka chodily do náboženství a já jsem chodila do kostela. Tak to byla velká jaksi zátěž.”

Navzdory této zjevné provokaci paní Dubová mohla vykonávat profesi učitelky.

„Napřed jsem učila v Troubelicích, tam bylo kantorů víc, ale když jsem se potom dostala do Lazců, tak to byla dvoutřídka a já jsem potom měla soubor hanácký. Sbírala jsem starý hanácký písničky a básničky, měli jsme cimbalovku.“

Vedení folklórního souboru jí v době komunismu pomohlo udržet si místo učitelky na vesnici.

“Mě by bývali vyhodili ze školy, víte, tak já jsem něco dělat musela.”